

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De Venere, & amore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

Stella mihi tenebrae, Stella est mihi tristis Orion.

Est nox cum nimbis, est sine luce dies.

Quisquis amas age temne fidem, neu crede puellis,
Deficiet medio Sol tibi nanq; die.

DE VENERE.

i Nsignibat acu, digitum Venus aurea punxit.

Dum tenuis telas pingit Adoni tibi.

Effluit e punctu subitus cruor. hic dea primum

Palluit, & viso penè cruore cadit.

Mox abit in lacrimas timor & dolor, effluit imber

E' lacrimis, lacrimæ pectus, & ora rigant,

Miscet & his amor ipse suas, admotus & ori

Maternos fletus matre fouente leuat.

In pharetram tepidus cadit imber, acutaq; tingit

Spicula, tum irato coepit ab ore Venus.

Nil præter lacrimas uestro de vulnere manet,

Tela inimica homini, tela dolenda deo.

Sint uobis comites timor, & dolor, eia age tela

Ferte uiris lacrimas, tædia ferte deis.

DE VENERE, ET AMORE.

n E fle, ne mihi care oculos corumpe, tuisque

Desine de lacrimis sollicitare meas.

Me miseram, qui singultus? complectere matrem,

Colla foue, inq; meo fesse quiesce sinu.

Belle puer, qui nam lacrimas dolor excit? ubi arcus,

Ah miseram, in pharetra spicula nulla manent.

Dic age dum, neu singulti, neu pectora rumpe,

Quæ rogo, quæ insidiæ? cuius & iste dolus?

Heu mater nato indulgens, mihi Deianilla
 Mutua quæ dederam, reddere tela negat.
 Hæc arcum tenditq; manu, stringitq; sagittas,
 Ipsa graui dextra spicula nostra iacit.
 Singultus age coge puer, lacrimasq; coerce,
 Spicula quo redeant sub tua iura dabo.
 Hanc auram cape nate. oculos hac Deianilla
 Affia, & Acidalio tinge liquore genas.
 Deq; oculis, deq; ipsa genis dic tendat ut arcum.
 Deq; oculis iaciat spicula, deq; genis.
 Arma tibi puero reddat. sit & aura uel arcus,
 Vel pharetra, ast ipsi spicula sint oculi.

AD STELLAM.

u Na, eademq; faces in me succendis, & una
 Atq; eadem glacie pectora nostra gelas.
 Corda rigent, oculos quoties auertis iniquos,
 Occupat & subitum pectora nostra gelu.
 Vrimur, atq; imis feruent incendia uenis,
 Spirat ut ex oculis aura secunda tuis.
 Hæc flammæ, hæc ipsa faces diuulsiat aura.
 Iam uideo in flammæ pectora abire mea.
 Verte oculos, age funde gelu, glaciemq; niuesque.
 Fax glacie ac niuibus flamma abolenda gelu est.

AD STELLAM.

s Aepe mihi ex oculis auram flatusq; secundos
 Promittisq; meæ tempora fausta rati.
 Sæpe supercilij portum, fidosq; recessus,
 Ira sit ut placido nulla timenda mari.